

G A Z E T K A

DLA

W S Z Y S T K I C H

Nr 8(178) 2023, SIERPIEŃ

Przypominamy
o porządku
niedzielných
Mszy św.
w czasie wakacji:
w sierpniu
odprawiane będą
o godz. 8⁰⁰, 9⁰⁰,
10⁰⁰, 11⁰⁰ i 20⁰⁰.

Nie będzie Mszy
świętych
o godz. 12⁰⁰ i 18⁰⁰.

Odpust parafialny ku czci św. Wawrzyńca

— 10 sierpnia, czwartek

Zapraszamy na Mszę Świętą odpustową o godz. 18⁰⁰

PAPIEŻ FRANCISZEK MÓWI DO NAS

Pan Bóg daje nam pomoce dla dobrego rozeznania

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry, witajcie!

Kontynuujemy – jesteśmy blisko końca – cykl katechez na temat rozeznania. Ci, którzy do tej pory śledzili katechezy mogą zapewne pomyśleć: jakże skomplikowaną czynnością jest rozeznawanie! Jednak tak naprawdę to skomplikowane jest życie i jeśli nie nauczymy się go odczytywać, tak skomplikowanego, jakim jest, to grozi nam, że je zmarnujemy, przeżywając je za pomocą wybiegów, które prowadzą do naszego poniżenia.

W pierwszej katechezie zobaczyliśmy, że zawsze, każdego dnia, czy tego chcemy czy też nie, dokonujemy aktów rozeznania, w tym co jemy, czytamy, w pracy, w relacjach, we wszystkim. Życie zawsze stawia nas przed wyborem, a jeśli nie dokonujemy go świadomie, to w końcu życie wybiera za nas, prowadząc nas tam, gdzie nie chcielibyśmy dojść.

Jednakże rozeznania nie dokonuje się w pojedynkę. Dziś przyjrzymy się dokładniej niektórym pomocom, które mogą ułatwić tę nieodzowną aktywność życia duchowego, chociaż w pewnym stopniu spotkaliśmy się już z nimi w trakcie tych katechez, to pewne podsumowanie nam bardzo pomoże.

Pierwszą nieodzowną pomocą jest konfrontacja ze Słowem Bożym i nauką Kościoła. Pomagają nam one odczytać dynamikę naszego serca, ucząc się rozpoznawania głosu Boga i odróżniania go od innych głosów, które zdają się narzucać naszej

uwadze, ale które ostatecznie prowadzą nas do zagubienia. Biblia przestrzega nas, że głos Boga rozbrzmiewa w spokoju, w czujności, w milczeniu. Pomyślmy o doświadczeniu proroka Eliasza: Pan przemawia do niego nie w wichurze, który rozbija skały, nie w ogniu czy trzęsieniu ziemi, lecz w łagodnym powiewie wiatru (por. 1 Krl 19, 11-12). Jest to bardzo piękny obraz, który pozwala nam zrozumieć, jak mówi Bóg. Głos Boga nie narzuca się, jest dyskretny, pełen szacunku, ośmieliłbym się powiedzieć: głos Boga jest pokorny i właśnie dlatego uspokajający. I tylko w pokoju możemy wejść w głąb siebie i rozpoznać autentyczne pragnienia, które Pan złożył w naszych sercach. I wiele razy nie łatwo jest wejść w ten pokój serca, bo przez cały dzień jesteśmy zajęci tyloma sprawami... Ale proszę, ucisz się trochę, wejdź w siebie. Zatrzymaj się na dwie minuty. Zobacz, co czuje twoje serce. Czyńmy to, bracia i siostry, to nam tak bardzo pomoże, bo w tej chwili spokoju od razu słyszymy głos Boga, który mówi do nas: „Ale popatrz, popatrz z tym dobrem, które czynisz...”. Pozwólmy w spokoju, aby natychmiast przybył głos Boga. On czeka na nas w tym celu.

Dla człowieka wierzącego Słowo Boże nie jest jedynie tekstem do czytania, ale żywą obecnością, dziełem Ducha Świętego, który pociesza, poucza, daje światło, siłę, orzeźwienie i radość życia. Słowo Boże jest po trosze – nie przesadzam – poniekąd prawdziwym przed-

smakiem raj. Dobrze rozumiał to wielki święty i duszpasterz Ambroży, który pisał: *Gdy człowiek bierze do ręki z wiarą Pismo Święte i je czyta, znów przechadza się z Bogiem w raju* (List 49, 3). Wraz z Biblią otwieramy drzwi Bogu, który przechodzi. Ciekawe...

Ta relacja uczuciowa z Pismem Świętym, z Ewangelią prowadzi do przeżywania uczuciowej relacji z Panem Jezusem: nie wolno się tego lękać! Serce przemawia do serca, a to jest kolejną niezbędną pomocą, której znaczenia nie da się przecenić. Wiele razy możemy mieć wypaczone wyobrażenie o Bogu, uważając Go za ponurego, surowego sędziego, gotowego przyłapać nas na gorącym uczynku. Jezus, przeciwnie, objawia nam Boga pełnego współczucia i czułości, gotowego ofiarować siebie samego, aby nas spotkać, tak jak ojciec w przypowieści o synu marnotrawnym (por. Łk 15, 11-32). Pewnego razu ktoś zapytał – nie wiem, czy swojej matki, czy też babci, powiedziano mi o tym – *Ale co mam zrobić, w tej chwili? – Słuchaj Boga, On ci powie, co masz robić. Otwórz swoje serce na Boga* – dobra rada. Pamiętam, jak kiedyś, na pielgrzymce młodzieżowej, która odbywa się raz w roku do sanktuarium w Luján, 70 km od Buenos Aires: trzeba całego dnia, żeby tam dotrzeć; ja spowiadałem w nocy. Podszedł młody człowiek, około 22 lat, cały w tatuażach. Pomyślałem sobie „Mój Boże, co to będzie?” A on mi powiedział: „Ojciec

wie, przyszedłem, bo mam poważny problem i powiedziałem mojej matce, a moja matka powiedziała mi: «Idź do Matki Bożej, pielgrzymuj, a Matka Boża ci powie». I przyszedłem. Miałem kontakt z Biblią, tutaj słuchałem Słowa Bożego i ono poruszyło moje serce i muszę zrobić to, to, to». Słowo Boże dotyka twego serca i zmienia twoje życie. I tak to widziałem, wiele razy. Bo Bóg nie chce nas zniszczyć, Bóg chce, abyśmy byli silniejsi, lepsi każdego dnia. Kto trwa przed Krucyfiksem, ten odczuwa nowy pokój, uczy się nie lękać Boga, bo Jezus na krzyżu nikogo nie przeraża, jest obrazem całkowitej bezmocy, a zarazem najpełniejszej miłości, zdolnej dla nas stawić czoła każdej próbie. Święci zawsze żywili szczególną miłość do Ukrzyżowanego. Opis męki Jezusa jest najdoskonalszą drogą do konfrontacji ze złem, nie będąc przez nie przytłoczonym. Nie ma w niej osądu, ani też rezygnacji, bo przenika ją większe światło, światło Paschy, które pozwala nam dostrzec w tych strasznych działaniach większy plan, którego nie może zniweczyć żadna przeszkoda, trudność czy klęska. Słowo Boże zawsze każe patrzeć w drugą stronę: czyli jest krzyż, jest okropnie, ale jest coś jeszcze nadzieja, zmartwychwstanie. Słowo Boże otwiera tobie wszystkie bramy, ponieważ On, Pan, jest bramą. Bierzmy Ewangelię, bierzmy do ręki Biblię: pięć minut dziennie, nie więcej. Noś ze sobą w torbie, kieszonkową Ewangelię, a gdy będziesz w podróży weź ją i czytaj, w ciągu dnia, mały kawałek, niech Słowo Boże zagości w twoim sercu. Zrób to, a zobaczysz jak zmieni się twoje życie dzięki bliskości Słowa Bożego. *Tak, Ojcze, ale jestem przyzwyczajony do czytania Żywotów Świętych: to jest dobre, warto to czynić, ale nie opuszczaj Słowa Bożego. Zabierz ze sobą Ewangelię i czytaj ją choćby minutę dziennie.*

Wspaniale jest myśleć o życiu z Panem jako o relacji przyjaźni, która wzrasta z dnia na dzień. Czy o tym myśleliście? On jest drogą! Pomyślmy o Bogu, który nas miłuje, i chce abyśmy byli Jego przyjaciółmi! Przyjaźń z Bogiem jest zdolna do przemiany serca. Jest to jeden z wielkich darów Ducha Świętego, religijność, która pozwala nam rozpoznać ojcostwo Boga. Mamy czulego, miłującego Ojca, który nas kocha, który zawsze nas kochał: kiedy tego doświadczamy, serce topnieje i odpadają

wątpliwości, lęki, poczucie niegodności. Nic nie może przeciwstawić się tej miłości spotkania z Panem.

I to przypomina nam o innej wielkiej pomocy, o darze Ducha Świętego, który jest w nas obecny, który nas poucza, czyni żywym czytane przez nas Słowo Boże, podsuwa nowe znaczenia, otwiera drzwi, które wydawały się zamknięte, wskazuje drogi życia tam, gdzie zdawało się, że jest tylko ciemność i zamęt. Pytam was: czy modlicie się do Ducha Świętego? Ale kim jest ten wielki Nieznany? Modlimy się do Ojca, tak, odmawiamy Modlitwę Pańską, modlimy się do Jezusa, ale zapominamy o Duchu Świętym! Kiedyś, prowadząc katechezę dla dzieci, zadałem pytanie: „Kto z was wie, kim jest Duch Święty?” A jedno dziecko wyrwało się: „Ja wiem!” – „A kim On jest?” – „Paralitikiem” – powiedziało mi! Słyszał „Paraklet” i myślał,

że chodzi o paralityka. A tyle razy – to mnie zastanowiło – dla nas Duch Święty jest tam, jakby był Osobą, która się nie liczy. Duch Święty jest rozeznaniem w działaniu, obecnością Boga w nas, jest największym darem, jakiego Ojciec udziela tym, którzy o niego proszą (por. Łk 11, 13). A jak Go nazywa Jezus? „Darem”: „Zostańcie tu w Jerozolimie i oczekujcie daru Bożego”, którym jest Duch Święty. Ciekawe jest to, że przynosi życie w przyjaźni z Duchem Świętym: On cię zmienia, On sprawia, że wzrastasz.

Liturgia Godzin rozpoczyna główne godziny modlitwy dnia tym wezwaniem: „Boże, wejrzyj ku wspomnieniu, Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu”. „Panie, pomóż mi!”, bo sam nie mogę iść dalej, nie mogę kochać, nie mogę żyć... To przyzywanie zbawienia jest niepokromioną prośbą, która wypływa z głębi naszej istoty. Celem rozeznania jest rozpoznanie zbawienia dokonanego przez Pana w moim życiu, przypomina mi, że nigdy nie jestem sam i że jeśli się zmagam, to dlatego, że stawka jest ważna. Duch Święty jest zawsze z nami. „Ojczye popełniłem coś okropnego, muszę się wypowiadać! – nic nie mogę zrobić?” – Ależ nie, uczyniłeś coś okropnego, to porozmawiaj z Duchem Świętym, który jest z tobą i pomaga ci: – uczyniłem coś bardzo okropnego, ale nie wolno przekreślać dialogu z Duchem Świętym! „Ojczye, jestem w stanie grzechu śmiertelnego” – rozmawiaj z Nim, w ten sposób pomaga ci, abyś uzyskał przebaczenie. Nigdy nie można porzucić dialogu z Duchem Świętym. I z tymi pomocami, które daje nam Pan, nie musimy się lękać. Idźmy naprzód, odważnie, z radością.

Watykan, 21 grudnia 2022

TRZEŹWYM TRZEBA BYĆ ZAWSZE!

Do podjęcia dobrowolnej abstynencji w sierpniu zachęca przewodniczący Zespołu Konferencji Episkopatu Polski ds. Apostolstwa Trzeźwości i Osób Uzależnionych.

Sierpień nie jest miesiącem trzeźwości, lecz abstynencji! Trzeźwość to cnota, którą powinien praktykować absolutnie każdy człowiek – niezależnie od tego, czy jest abstynentem, czy sięga po alkohol. Trzeźwym trzeba być zawsze i wszędzie. Natomiast w sierpniu apelujemy o dar dobrowolnej abstynencji, zgodnie z zasadą: „Przez abstynencję wielu do trzeźwości wszystkich”. Odwołujemy się tutaj do poczucia odpowiedzialności za przyszłość naszych rodzin i całej naszej ojczyzny. Przyszłość, w którą pójda Polacy na mocnych bądź na chwiejnych nogach. Dobrze wiemy, że na chwiejnych daleko się nie zajdzie. Warto tu przywołać słowa bł. Stefana Wyszyńskiego: *Naród pijany jest już powalony*.

Dlaczego abstynencja właśnie w sierpniu? Tak jak alkohol nie jest synonimem dobrej zabawy, tak i nie jest równoznaczny z udanym odpoczyn-

kiem. Doświadczenie uczy nas, że bardzo często jest zupełnie odwrotnie. Człowiek wolny wewnętrznie potrafi łatwo zrezygnować z alkoholu nie tylko wtedy, gdy jest to konieczne z racji np. troski o zdrowie czy właściwego spełnienia swoich obowiązków rodzinnych lub zawodowych. Także wtedy, gdy chce sprawdzić, czy w sytuacjach różnych zachęt potrafi odważnie i konsekwentnie odmówić sobie rzeczy wprawdzie dozwolonej, ale niekoniecznej dla życia. Odmówić dla wyższego celu, a takim jest na przykład dawanie świadectwa, że w naszym zalkoholizowanym społeczeństwie można bawić się, wypoczywać właśnie bez alkoholu.

Eksperci podkreślają również, że łatwość decyzji o abstynencji od alkoholu i trwanie w niej świadczy o braku uzależnienia. Myślę, że taki miesięczny egzamin jest czymś potrzebnym i owocnym dla dal-

szego praktykowania trzeźwości w codziennym życiu.

Abstynencja to forma świadectwa, ukazująca innym, że życie bez alkoholu może być ciekawe, piękne i satysfakcjonujące. W naszym społeczeństwie takie świadectwo jest naprawdę potrzebne. Przełamuje ono różne fałszywe mity na temat koniecznej obecności alkoholu w czasie spotkań rodzinnych, towarzyskich, podczas zabawy czy odpoczynku. Jako wierzący bierzemy również pod uwagę niezwykle ważny aspekt wynagradzający takiego aktu. Znaczenie duchowe dobrowolnej ofiary (w tym przypadku oznacza ona rezygnację nawet z umiarkowanego picia alkoholu), podjętej w intencji wyzwolenia z nałogów naszych bliźnich, jest ogromne. Do takiego właśnie spojrzenia na sierpień – miesiąc abstynencji – zachęcam wszystkich.

*bp Tadeusz Bronakowski,
źródło: gosc.pl*

Tych, którym zdrowie lub obowiązki nie pozwalają osobiście pielgrzymować do Matki Bożej, zapraszamy do udziału w grupie **Duchowych Pielgrzymów**.

W naszej parafii, jak co roku, zapraszamy na spotkania w czasie trwania pielgrzymki do naszego Wieczernika. Spotkania, od 3 do 9 sierpnia zaplanowane są na godz. 19⁰⁰, które zakończą się Mszą św. o godz. 20⁰⁰. Na spotkanie 10 sierpnia zapraszamy po Mszy świętej odpustowej (godz. 18⁰⁰).

Jeżeli ktoś chce otrzymać znaczek pielgrzymkowy i modlitewnik powinien wcześniej zgłosić się w zakrystii.

POCAŁUNEK OŁTARZA

Miesiąc temu pisałem o procesji wejścia. Pierwszym gestem kapłana po dojściu do prezbiterium jest uczczenie ołtarza przez głęboki pokłon i ucałowanie. Może to wydaje się nam dziwne. Pocałunek jako gest znany był już w religiach pogańskich. Całowano ołtarze, wizerunki bóstw, a nawet progi świątyni. Rzymianie mieli zwyczaj całowania rodzinnego stołu przed posiłkiem. We wszystkich przypadkach był to znak czci, szacunku i uwielbienia.

W liturgii chrześcijańskiej gest ucałowania ołtarza pojawił się prawdopodobnie około IV wieku – tak przynajmniej twierdzi spora część historyków liturgii. Gest ten jest związany ściśle ze znaczeniem samego ołtarza. Ołtarz chrześcijański nie jest bowiem jedynie miejscem składania ofiary, choć to oczywiście jego podstawowa funkcja. Chrześcijanie postrzegają ołtarz nie tylko jako miejsce w przestrzeni sakralnej, ale jako znak samego Chrystusa, który „sam stał się Kapłanem, Ołtarzem i Barankiem ofiarnym” (V Prefacja* wielkanocna).

Całując ołtarz, kapłan całuje więc samego Pana. Robi to w imieniu zgromadzonego Kościoła, który jest Oblubienicą Chrystusa. Zatem ucałowanie ołtarza to nie tylko znak czci, szacunku i uwielbienia, ale przede wszystkim gest obłubienczy – znak wzajemnej miłości Pana i Jego ludu. Wykonany na samym początku Mszy świętej przypomina nam i uświadamia, że Ofiara, w której bierzemy udział, jest jednocześnie Ucztą Weselną,

w której Chrystus zaślubia nas sobie mocą swojej miłości objawionej na ołtarzu krzyża.

Krzyż, który jest widocznym znakiem ołtarza Chrystusowego pokazuje, że to wszystko, co zostanie wyniesione do wysokości krzyża zostanie oddane Ojcu i przemienione. W Kościele identyfikuje się ołtarz z Krzyżem, na którym oddał swe życie Jezus Chrystus.

W Nowym Przymierzu to nie ołtarz uświęca ofiarę, ale ofiara złożona na ołtarzu uświęca, konsekruje. To dlatego nowy ołtarz jest konsekrowany przez namaszczenie krzyżem*. Ołtarz jest wyłączony z powszechnego użytku, czyli umieszcza się na nim tylko te przedmioty, które służą do sprawowania Eucharystii.

Mimo, że ołtarz całują tylko kapłani, dla każdego z nas powinien to być moment „przyłgnięcia” do serca Jezusa, a może to okazja do wypowiedzenia w myślach aktu strzelistego: Jezu kocham Cię... Witam Cię...” itp. A w czasie Mszy świętej przechodząc przed ołtarzem (z lewej strony na pra-

wą lub odwrotnie) też powinniśmy oddawać mu cześć przez głęboki pokłon. Tak powinien zachowywać się ministrant, czy osoba podchodząca do ambonki aby przeczytać czytanie czy zaśpiewać psalm.

Grzegorz Kowalewski

*****

Krzyżmo – oliwa z dodatkiem balsamu, konsekrowana przez biskupa w Wielki Czwartek, używana do namaszczenia przy udzielaniu sakramentów chrztu, bierzmowania, święceń kapłańskich, konsekracji biskupów oraz przy konsekracji kościołów i ołtarzy.

Prefacja – (łac. *praefatio* – przedmowa) modlitwa rozpoczynająca się dialogiem pomiędzy kapłanem i wiernymi (Pan z wami. I z duchem twoim. W górę serca. Wznosimy je do Pana...); stanowi pierwszą część modlitwy eucharystycznej.

Szerzej będę ją omawiał w kolejnych odcinkach pigułki eucharystycznej.

PIELGRZYMKA DO RUMUNII

Wakacje 2023 rozpoczęły się w naszej parafii od pielgrzymki „Z modlitwą przez świat”. Tegorocznym kierunkiem była „Perła Karpat”, czyli trasa objazdowa po Rumunii. Nie da się tutaj wskazać jakiegogo szczególnie znanego sanktuarium czy innego miejsca kultu świętego, ani też kraj ów nie jest na liście „top 10” wśród wybieranych kierunków turystycznych. Dlaczego zatem parafianie udali się w taką podróż?

Pielgrzymka to droga i pokonywane w trakcie niej przeciwności; to codzienne wyrzeczenia i intensywny czas poświęcany Bogu. Nie jest przy tym najistotniejszą kwestią cel pielgrzymowania, ale sam fakt podjęcia trudu pokonania wybranej drogi oraz intencje z jakimi się w tą drogę udaje. Dlatego droga przez tak mało znany Polakom kraj, jest równie dobra, jak podróż do Częstochowy czy do Rzymu.

Już pierwsze dwa dni pobytu na ziemiach Rumunii powiedziały sporo o jej charakterze. W miejscowości Oradea (pierwsze duże miasto po przekroczeniu granicy węgiersko-rumuńskiej), rzuciła się

w oczy obecność wielu katedr różnych wyznań. Choć w kraju tym główną wiarą jest prawosławie, to niedaleko pierwszego miejsca zakwaterowania pielgrzymów można było podziwiać katedrę rzymskokatolicką, a przy głównym placu w centrum miasta stojące *vis-a-vis* siebie katedry prawosławną i greckokatolicką. Podobnie, na terenie zabytkowej twierdzy w miejscowości Alba Iulia, można było zobaczyć zachwycającą bazylikę prawosławną, a obok niej imponującą bazylikę rzymskokatolicką (fot.).

Spacerując ulicami miast można było natknąć się także na jakiś meczet lub synagogę.

Widać w tym kraju nawiązania do dawnego osadnictwa niemieckiego, a także zabudowania znane z ziem węgierskich; widać monumentalne gmachy postkomunistyczne i ruiny starożytnych budowli rzymskich. Pomniki upamiętniające korzenie cywilizacji rzymskiej przeplatają się tutaj z wywieszonymi na ulicach flagami narodowymi. Państwo, które pod nazwą Rumunia funkcjonuje dopiero od końca pierwszej wojny światowej,

jest olbrzymią mieszaniną różnych kultur i religii. Ziemie, które wielokrotnie trafiały pod panowanie ościennych mocarstw, teraz funkcjonują w ramach jednego organizmu państwowego, który od wejścia w 2007 roku do Unii Europejskiej przeżywa intensywny rozwój (choć nie uporało się tutaj jeszcze do końca z układami z czasów komunistycznych).

Tegoroczna pielgrzymka stała pod znakiem „ośmiu błogosławieństw”. Sens słów Jezusa z „kazania na górze” był rozważany kolejno, każdego dnia, podczas odkrywania piękna Rumunii, poznawania historii i kultury tamtejszych mieszkańców oraz podziwiania zabytków upamiętniających czasy Cesarstwa Rzymskiego.

Rozważania przygotowane przez ks. Sławka dawały sporo do zastanowienia nad wzorami postępowania w życiu chrześcijanina.

Z Bożą pomocą i wsparciem grupy modlitewnej pozostającej we Wrocławiu, udało się przebyć tę drogę, wędrując z modlitwą przez świat.

Jacek Mazur

ŁASKAMI SŁYNAĆCE WIZERUNKI MARYI WE WROCŁAWIU (cz. 1)

Madonna Wrocławska

W archikatedrze wrocławskiej w ołtarzu bocznym po lewej stronie przed prezbiterium znajduje się obraz, który otrzymał od Wrocławian miano „Madonny Wrocławskiej”. Wizerunek przedstawia Matkę Bożą Miłosierdzia, mającą ręce złożone do modlitwy. Jest ona patronką miasta. Królująca w katedrze Madonna Wrocławska znana również jako Madonna Sobieskich. Niewielki obraz (45cm x 52 cm) autorstwa Carla Martattiego powstał w Rzymie (ok. 1713), jako dar papieża Klemensa XI dla rodziny Sobieskich, na rocznicę wiktorii wiedeńskiej. W 1952 r. obraz umieszczono w odbudowanej z ruin katedrze. Madonnę koronował Jan Paweł II (1997), nadając Jej tytuł Madonny Adorującej.

Madonna Rafaelowska

W katedrze wrocławskiej od 125 lat cieszy się nieustannym kultem Madonna Rafaelowska, zwana też Wrocławska. Jest to figura z białego marmuru, o wysokości 185 cm,

umieszczona na postumencie w tylnej bocznej nawie. Została wykonana w Rzymie z marmuru karraryjskiego w 1857 r.

Wrocławska Matka Boża Wspomożenia Wiernych

W kościele uniwersyteckim Imienia Jezus znajduje się łaskami słynący obraz Wspomożenia Wiernych, będący wierną kopią słynnego „Obrazu Passawskiego”, autorstwa Łukasza Cranacha Starszego. Wybitny malarz renesansowy przedstawił Matkę Bożą jak Jezus pieści Jej twarz i oczekuje Jej pomocy. Dzieło jest typowym przykładem Madonny Eleusy – Matki Bożej czule kochającej, przyjmującej wyrazy dziecięcej miłości. Obraz doczekał się licznych kopii, a jedna z nich znalazła się w rękach wrocławskich jezuitów i dała początek najstarszemu sanktuarium Maryjnemu we Wrocławiu.

Pani Osobowicka

Na dębie rosnącym na Świętej Górcie, zwanej też Górą Kapliczną, obok Osobowic, znajdowała się od wieków wyrzeźbiona w drewnie figurka

Madonny z Dzieciątkiem. Miejscowość należała do wrocławskiego klasztoru św. Klary, jako fundacja księcia Henryka III z 1253 r. Według przekazów statuetkę odnowiono w XVI w. W czasie działań wojennych w 1945 r. figurka została uszkodzona. Po konserwacji w 1953 r. umieszczono ją na dawnym miejscu w ołtarzu. W tym też czasie odnowiono kaplicę i uporządkowano wzgórze. Obecnie Osobowice stanowią dzielnicę Wrocławia, a Pani ze Świętej Górki nadal przyciąga do siebie pielgrzymów, wśród których każdego roku pojawiają się wrocławskie siostry elżbietanki szare.

PZ

O Annie, która pragnęła tylko gwiazd

Sługa Boża Anna Jenke (1921-1976)

Czy zdarzyło Ci się kiedyś zapomnieć o odrobieniu lekcji? Pewnie tak. A o pójściu do kina na jakiś świetny film? Pewnie nie. Anna postanowiła zapomnieć o sobie. Po co? Żeby żyć wyłącznie dla innych. I miała wiele pomysłów, aby to postanowienie zrealizować. Należała do młodzieży, która „myśli – walczy – i wierzy”.

Zanim przybyła z rodzicami i starszym bratem do Jarosławia, mieszkała w Błazowej na Podkarpaciu. Rodzice Nusi byli nauczycielami, a ona wzorową uczennicą.

Czego pragnęła najbardziej? Zostać bohaterką. Tak mówiła: „Chcę być bohaterką!”. Ale nie taką bohaterką z powieści. Dla niej bohaterstwem była codzienna walka o świętość. Chciała za wszelką cenę dostać się do nieba. Nie chciała być miernotą. Wiedziała, że do nieba idą bohaterowie. Mówiła też: „Chcę pragnąć tylko gwiazd”. I nie miało to nic wspólnego z pragnieniem zostania astronautką czy gwiazdą filmową, chociaż Bóg obdarzył ją, owszem, wyjątkową urodą. Pragnąć gwiazd znaczyło dla niej: „poznawać – co prawdziwe, wybierać – co najlepsze, ukochać – co najwartościowsze”. Taka była. Niesamowicie stanowcza w dążeniu do dobra. I tym dążeniem zarażała innych. Można powiedzieć, że gdziekolwiek się pojawiła, wybuchała nagle... epidemia dobroci!

Kiedy Polska znalazła się pod okupacją niemiecką, do walki stanęli również harcerze z Szarych Szeregów. Stała też Anna. Jej harcerskim totemem była Słoneczna Skala. Miała osiemnaście lat i była drużynową. To wtedy, na ulicach Jarosławia, odkryła swoje powołanie. Były nim: dzieci ulicy. Dzieci osierocone, wędrujące się, brudne, dzieci głodne, kalekie, niczyje. One stały się wkrótce jej dziećmi. Mówiły do niej: „mamo”, „mamusiu”, albo „ciociu Anno”.

A ona, w tej strasznej biedzie, polecała je opiece Maryi i, jak to miała w zwyczaju od najmłodszych lat, bardzo dużo się modliła. Prosiła Matkę Bożą – o co? – żeby nauczyła ją

„dzielić z bliźnim bodaj garnek gorącej wody”. Czyż nie była święta?

Także po wojnie, kiedy komuniści próbowali zastraszyć naród polski, pracowała jako odważny wychowawca młodzieży. Zachwycała dobrocią, prawością, autorytetem. Jej fotografii nie zamieszczano na pierwszych stronach gazet, a przecież udało się jej przekonać wielkie rzesze młodych ludzi, że „być Polakiem, to żyć bosko i szlachetnie”.

***

Wiesz co to telefon zaufania? Anna była właśnie takim telefonem dla innych. Tyle, że nie ze słuchawką przy uchu, ale w sercu. Jak myślisz, jakie cechy powinien mieć taki telefon? A może i tobie zdarzyło się mieć taką słuchawkę w sercu i zapomnieć o sobie? Przez cierpliwe słuchanie brata albo przez pomoc siostrze w odrabianiu lekcji?

I jeszcze jedno pytanie, ale to zada ci już sama Anna:

Czy ze swego chleba sytości umiesz odkroić połowę, jeśli trzeba, czy tylko cienką kromkę uśmiechu?

*Opowiadanie pochodzi z książki
Ewy Skarżyńskiej
i Pawła Kołodziejskiego
„O polskich świętych dzieciom”*

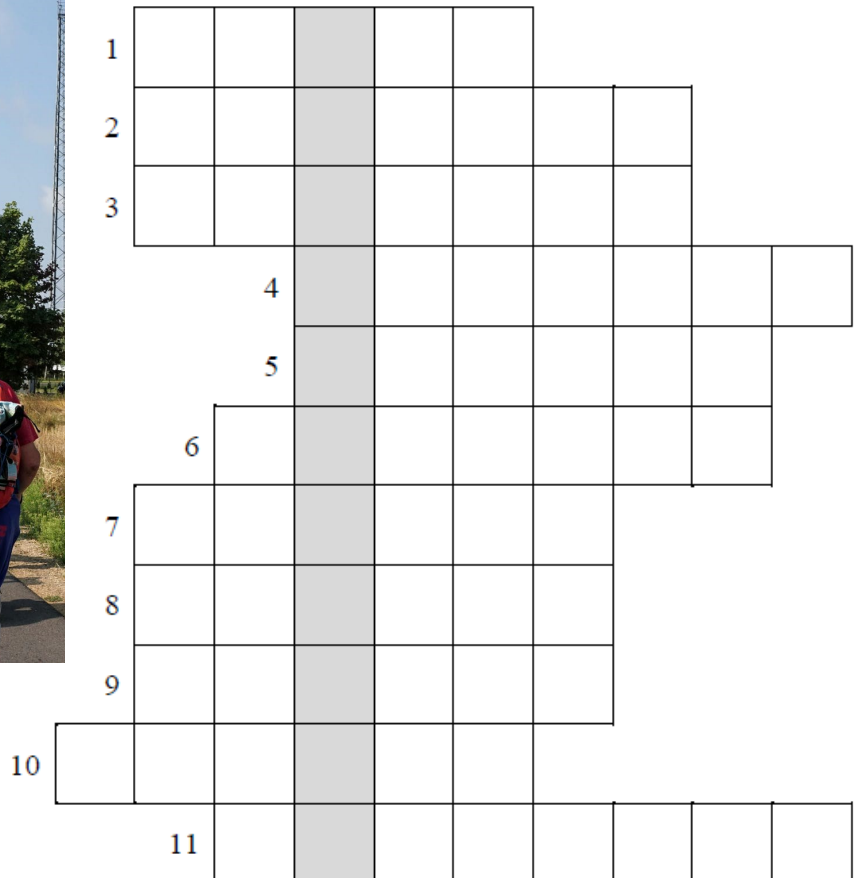

ZADANIE SIERPNIOWE

Wakacje, to czas wypoczynku, zabawy, zwiedzania. Cokolwiek robimy, to i tak jesteśmy w drodze naszego życia. Główne hasło dokładnie nazwie ten stan. Aby je poznać, wpisz do krzyżówki nazwy miast, które warto lepiej poznać, ponieważ skrywają różne ciekawe miejsca i tajemnice. Rozwiązania, jak zawsze w czasie wakacji, tylko dla własnej satysfakcji – nie ma losowania nagród. Powodzenia!

opr. Grażyna Graczyk-Zołotajkin, Elżbieta Hoffmann-Guzik

1. Jedno z miast Trójmiasta, w którym zobaczysz Krzywy Domek.
2. Pierwsza stolica Polski.
3. Pierwszy człon nazwy miasta na Podbeskidziu, którego drugi to „-Biała”. W jego granicach jest aż 16 szczytów górskich.
4. W tym dolnośląskim mieście corocznie odbywają się Warsztaty filmu animowanego – Letnia Akademia Filmowa.
5. Miasto trójmiejskie z Długim Targiem i Panienką z okienka.
6. Dolnośląska stolica z buszującymi po nim krasnalami.
7. Miasto z koziołkami w rynku.
8. Trójmiejskie miasto ze statkiem-muzeum ORP Błyskawica.
9. Z czasów odstąpienia Szwedów wraz z królem Karolem X Gustawem od oblężenia tego miasta, wywodzi się powiedzenie „stół szwedzki”.
10. Stolica Małopolski z Podziemnym Muzeum w Rynku.
11. Miasto z Centrum Nauki Kopernik.

I N T E N C J E M S Z A L N E

1 sierpnia, wtorek – wspomnienie św. Alfonsa Liguori, biskupa i doktora Kościoła

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Joanny z okazji urodzin
18⁰⁰ ++ Maria, Franciszek (m) Duż; ++ Wanda, Ryszard (m) Kasiura

2 sierpnia, środa

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Ks. Proboszcza (od Margaretki)
18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

3 sierpnia, czwartek

9⁰⁰
20⁰⁰ + Jan Migala (od uczestników pielgrzymki)

4 sierpnia, piątek – wspomnienie św. Jana Marii Vianneya, probiera

9⁰⁰ W intencji Dominika (m) i Daniela z racji Chrztu św. i ich rodzin
20⁰⁰ Za Różę Żywego Różańca

5 sierpnia, sobota

9⁰⁰
20⁰⁰ + Romana (f) Grzelec; ++ Tadeusz, Waław (m) Grzelec

6 sierpnia, 18 niedziela w ciągu roku – święto Przemienienia Pańskiego

8⁰⁰ + Weronika Madej; ++ Marcin, Jan, Józef (m), Mieczysław (m); ++ z rodziny
9⁰⁰ + Mirosława (f) Wojtczak; + Jan Wojtczak; + Urszula Wojtczak; ++ z rodzin Wojtczak i Kanclerz
10⁰⁰ Msza święta zbiorowa
11⁰⁰ W intencji Parafian
20⁰⁰ ++ Stanisław (m), Helena, Jarosław Kłoczko; ++ Ryszard, Maria Kwietniewscy;
+ Jan Chrzanowski

7 sierpnia, poniedziałek – wspomnienie bł. Edmunda Bojanowskiego

9⁰⁰
20⁰⁰ O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Bożeny i Zbyszka z okazji 8 rocznicy ślubu

8 sierpnia, wtorek – wspomnienie św. Dominika, probiera

9⁰⁰
20⁰⁰ W intencji Duchowej Grupy Pielgrzymów na Jasną Górę

9 sierpnia, środa – św. Teresy Benedykty od Krzyża, patronki Europy

9⁰⁰
20⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

10 sierpnia, czwartek – św. Wawrzyńca, patrona naszej parafii

9⁰⁰ Za dusze w czyśćcu cierpiące
18⁰⁰ W intencji Parafian – msza odpustowa

11 sierpnia, piątek – wspomnienie św. Klary, dziewicy

9⁰⁰
18⁰⁰ + Roman Świder – 27 rocznica śmierci; ++ z rodziny Świdrów

12 sierpnia, sobota

9⁰⁰
18⁰⁰ + Szymon Świdorski; + Barbara Nietreba; ++ z rodziny

13 sierpnia, 19 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Marii i syna Jarosława
9⁰⁰ + Stanisław (m) Laurecki – 1 rocznica śmierci
10⁰⁰ Msza święta zbiorowa
11⁰⁰ W intencji Parafian
20⁰⁰ Róża NMP Matki Pocieszenia

14 sierpnia, poniedziałek – św. Maksymiliana Marii Kolbego, probiera i męczennika

9⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Ewy i Kamila
18⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Ewy, Tomasza, Gabrysi i Michała Chwastek

15 sierpnia, wtorek – uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (MB Zielnej)

8⁰⁰ + Tadeusz Świętochowski; ++ Zofia, Roman Mączka; ++ Władysława (f), Jan Świętochowscy
9⁰⁰ + Tadeusz Michalak – 18 rocznica śmierci
10⁰⁰ Msza święta zbiorowa
11⁰⁰ W intencji Parafian
20⁰⁰ + Józef (m) Chwastek – 1 rocznica śmierci

16 sierpnia, środa

9⁰⁰
18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

Nabożeństwo Fatimskie
13 sierpnia (niedziela)
godz. 20⁰⁰

17 sierpnia, czwartek – wspomnienie św. Jacka, prezbitera

9⁰⁰

18⁰⁰ + Jadwiga Trawińska – 30 dzień po pogrzebie

18 sierpnia, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Ryszard (m) Zuchowicz

19 sierpnia, sobota

9⁰⁰ + Jacek Paszko – 3 rocznica śmierci

18⁰⁰ + Maria Młyńczyk – 5 rocznica śmierci

20 sierpnia, 20 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ + Stanisław (m) Wasilewski; + Anna Nowak; ++ Józefa (f), Jan Grzybowski

9⁰⁰ ++ Bolesław (m), Józefa (f), Wojciech Ząbek

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Parafian

20⁰⁰ + Szczepan Braciak – 1 rocznica śmierci

21 sierpnia, poniedziałek – wspomnienie św. Piusa X, papieża

9⁰⁰ ++ Elżbieta, Zenon, Halina Wójcik

18⁰⁰

22 sierpnia, wtorek – wspomnienie Najświętszej Maryi Panny, Królowej

9⁰⁰

18⁰⁰ + Szczepan Braciak – 1 rocznica śmierci; ++ z rodziny

23 sierpnia, środa

9⁰⁰

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

24 sierpnia, czwartek – święto św. Bartłomieja, Apostoła

9⁰⁰

18⁰⁰

25 sierpnia, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰

26 sierpnia, sobota – uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

9⁰⁰ + Elżbieta Pawlak

18⁰⁰ + Józef (m) Żołnierz

27 sierpnia, 21 niedziela w ciągu roku

8⁰⁰ W intencji duchowego i moralnego odrodzenia Ojczyzny

9⁰⁰ + Stanisław (m) Bronisława (f) Pawlak; ++ z rodzin Pawlaków i Kuźbińskich

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Parafian

20⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Natalii Jankowskiej z okazji 11 rocznicy urodzin

28 sierpnia, poniedziałek – wspomnienie św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła

9⁰⁰

18⁰⁰

29 sierpnia, wtorek – wspomnienie Męczeństwa św. Jana Chrzciciela

9⁰⁰

18⁰⁰ + Marian Świder – 3 rocznica śmierci; ++ z rodziny Świdrów

30 sierpnia, środa

9⁰⁰ W intencji członów Nieustającego Różańca

18⁰⁰ Nowenna do NMP Nieustającej Pomocy

31 sierpnia, czwartek – Dzień Solidarności i Wolności

9⁰⁰

18⁰⁰

Dzień Solidarności i Wolności – polskie święto państwowe, obchodzone co roku 31 sierpnia w rocznicę porozumień sierpniowych, ustanowione w celu upamiętnienia historycznego zrywu Polaków do wolności i niepodległości z 1980, który zapoczątkował proces upadku komunizmu i wyzwolenia narodów Europy Środkowej i Wschodniej.

Punktem kulminacyjnym Sierpnia 1980 było podpisanie porozumień kolejno – w Szczecinie (30 sierpnia), w Gdańsku (31 sierpnia), w Jastrzębiu-Zdroju (3 września) i w Dąbrowie Górniczej (11 września). Za symboliczną datę przyjmuje się dzień 31 sierpnia – podpisanie porozumienia w Gdańsku. Dzień 31 sierpnia został ustanowiony świętem państwowym przez Sejm RP w dniu 27 lipca 2005. Święto było obchodzone po raz pierwszy w 25. rocznicę porozumień sierpniowych w dniu 31 sierpnia 2005.

Intencje Apostolstwa Modlitwy i Żywego Różańca w sierpniu

Intencja:

Za Światowy Dzień Młodzieży

Módlmy się, aby Światowy Dzień Młodzieży w Lizbonie pomógł młodym ludziom wyruszać w drogę i dawać świadectwo Ewangelii własnym życiem.

Kancelaria parafialna
W czasie wakacji czynna tylko w soboty 10⁰⁰-11⁰⁰, w sprawach pilnych – po Mszy Świętej. Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego. Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu-Żernikach,
ul. Żernicka 249, 54-510 Wrocław

Ks. Proboszcz tel. 602-22-32-22
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
parafiazerniki(at)op.pl

konto bankowe Parafii
32 1500 1793 1217 9006 0637 0000
Wpłaty z dopiskiem:
„Ofiara na Kościół”

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i korekty tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Kontakt z redakcją:
gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

KRONIKA PARAFIALNA

W ostatnim miesiącu do wspólnoty parafialnej, przez **sakrament Chrztu świętego** zostały przyjęte dzieci:

- Julian Patryk Szewczyk
- Julia Maria Gonera
- Krzysztof Ślęzak
- Jan Ryszard Partyka
- Bartosz Ziablicki
- Paulina Aleksandra Berbeć
- Alicja Nogała

W ostatnim miesiącu **zmarli:**

- + Joanna Krempowicz
- + Zygmunt Ryży
- + Stanisław Juszczak
- + Jadwiga Trawińska

Módlmy się
o Niebo dla Nich

W ostatnim miesiącu sakramentalny związek małżeński zawarli:

- Marcin Przemysław Gonera i Elwira Katarzyna Nowicka
- Cyprian Konrad Czarnecki i Griet Jacobus Slegers
- Kamil Stachowski i Ewa Aneta Garbarek

Grupy Rodzinne Al-Anon są wspólnotą krewnych i przyjaciół alkoholików

Grupa Rodzinna Al-Anon „Westalki” z Wrocławia serdecznie zaprasza krewnych i przyjaciół alkoholików do Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakrocymiu w dniach 7-10 września 2023 r.

Adres: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości, ul. o. Honorata Koźmińskiego 36, 05-170 Zakrocym
Zgłoszenia należy dokonać w biurze OAT: tel.: 22-785-22-08 (poniedziałek – piątek, godz. 9-14) lub e-mail: oat.biuro@gmail.com.

Koszt pobytu z wyżywieniem wynosi 360 zł od osoby. Przedpłatę w wysokości połowy kwoty należy wnieść na konto OAT z zaznaczeniem terminu spotkania: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości Zakrocym, nr konta 32 8011 0008 0030 0300 0332 0001.

Zapraszamy również do odwiedzenia strony OAT, adres: oat-zakrocym.pl.

Kontakt z organizatorkami: tel. 504-738-722 lub e-mail: westalki.al-anon@wp.pl